

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12Co/135/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4116209679
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Zmeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4116209679.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Zmekovej a sudkýň JUDr. Renáty Pátrovičovej a JUDr. Denisy Šaligovej v spore žalobcu: E. X. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XX, XXX XX P. - I. U., proti žalovanému: D. J. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XX, XXX XX P., zastúpenému JUDr. Evou Matejovovou, advokátkou so sídlom Hollého 12, 949 01 Nitra, o zaplatenie sumy 200 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 17C/184/2016-160 zo dňa 05.06.2020 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému voči žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalovanému priznal plnú náhradu trov konania s tým, že o výške náhrady trov bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným rozhodnutím. Svoje rozhodnutie súd odôvodnil s odkazom na ustanovenie § 420 ods. 1, § 438 ods. 1, § 442 ods. 3 Občianskeho zákonníka a § 7c ods. 1, 2, 4, 9 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov (ďalej len „zákon č. 182/1993 Z. z.“). V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 200 eur spolu s úrokom z omeškania z dôvodu, že mesačnú splátku nákladov spojených s užívaním X-izbového bytu na U. S. č. XX v P. pre obdobie XX/XXXX neoprávnene nepreúčtoval novému správcovi A. P., a to i napriek tomu, že ju on uhradil vo forme zálohovej platby mesiac vopred a H. ju prijal na svoj účet dňa XX.XX.XXXX. Ako vlastníak bytu uskutočňoval úhrady za plnenia a úhrady do fondu prevádzky, údržby a opráv v dome v prospech H. bezhotovostne vždy mesiac vopred k 15. dňu mesiaca. Na základe predloženej sumarizácie analýzy platieb za rok XXXX a sumárnej analýzy platieb za rok XXXX sa dozvedel, že má voči A. za X mesiace dlžobu 489,50 eura. Z následnej písomnej komunikácie so žalovaným zistil, že uskutočňované platby v danom období boli realizované na účet už zrušeného H.. Časť ním zaplatených súm bola žalovaným preúčtovaná na novozriadený účet v A. a časť mu vrátila banka späť na jeho účet. Všetky svoje záväzky voči novému správcovi vysporiadal aj vrátane toho, že novému správcovi A. musel zaplatiť opakovane preddavok za mesiac G. XXXX, ktorý pôvodne zaplatil ešte v I. XXXX na účet H..

2. Žalovaný k žalobe uviedol, že žalobca predmetnú platbu uhradil dňa XX.XX.XXXX a H. ju zaúčtovalo ku dňu XX.XX.XXXX. Teda táto platba bola zarátaná ako platba v rámci zálohových platieb v roku XXXX. Dodatkom č. 3, ktorý bol schválený na schôdzi dňa XX.XX.XXXX, bolo rozhodnuté, že platby budú uhrádzané v ten - ktorý kalendárny mesiac. Dňa XX.XX.XXXX sa konala schôdza vlastníkov bytov pod záštitou A. a na tejto schôdzi už boli vlastníci informovaní, že platby na rok XXXX je potrebné uhrádzať už na účet A.. Žalovaný trval na tom, že nie je pasívne vecne legitimovaný, pretože správne by mohol byť

žalovaným jedine H., resp. jeho nástupca A., čo vyplýva zo skutočnosti, že pred likvidáciou spoločenstva vlastníkov bytov bola vyhotovená konečná správa o priebehu likvidácie, v ktorej boli uvedené zostatky na účtoch spoločenstva s tým, že tieto boli prevedené na nového správcu. Zo žiadnych listín nevyplýva, že by spornú sumu on prevzal.

3. Po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie prijal záver, že keďže ide o uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 182/1993 Z. z., kde podľa § 7c ods. 4 predseda zodpovedá za škodu spôsobenú spoločenstvu, vlastníkom bytov a nebytových priestorov v dome alebo tretím osobám porušením svojich povinností alebo prekročením svojich právomocí, žalovaný bol v predmetnom spore pasívne legitimovaný. Pri posudzovaní zodpovednosti predsedu spoločenstva sa uplatnia všetky základné predpoklady vzniku škody v zmysle všeobecnej právnej úpravy zodpovednosti za škodu podľa Občianskeho zákonníka. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalovaný neporušil žiadnu svoju povinnosť a ani neprekročil svoje právomoci ako E. spoločenstva, a teda neboli preukázané predpoklady zodpovednosti za škodu podľa § 420 Občianskeho zákonníka. Z prehľadu zálohových platieb vyplynulo, že žalobcovi pri úhrade platieb do fondu opráv nevznikol žiadny nedoplatok alebo preplatok, čiže ním vykonávané platby za daný mesiac boli aj riadne zaúčtované za bežný mesiac, v ktorom platby vykonal. Z dokladov predložených žalobcom nevyplýva, že by vykonával platby mesiac vopred, v dôsledku čoho by mu mal vzniknúť preplatok, ktorý zo strany žalovaného nebol správne preúčtovaný a čím by mu žalovaný spôsobil škodu. O povinnosti platiť mesačné úhrady za plnenia spojené s užívaním bytu bol žalobca oboznámený Výmerom mesačných úhrad za plnenia spojené s užívaním bytu pre rok XXXX zo dňa XX.XX.XXXX, ktorý obsahuje presný rozpis mesačnej úhrady, ako aj uvedenie, že určenú výšku mesačnej úhrady je potrebné poukázať najneskôr do 15. dňa každého mesiaca na účet spoločenstva. Úhrady za plnenia boli vlastníci bytov v zmysle Dodatku číslo 3 Zmluvy o spoločenstve vlastníkov bytov a nebytových priestorov povinní uhrádzať mesačne vopred, avšak preddavkové platby boli povinní uhrádzať mesačne za bežný mesiac do 15. dňa každého mesiaca do fondu prevádzky údržby a opráv a z listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise žiadnym spôsobom nevyplývalo, že žalovaný platby uhrádzané žalobcom do fondu opráv zaúčtoval v rozpore s Dodatkom č. 3 Zmluvy o spoločenstve vlastníkov bytov a nebytových priestorov zo dňa XX.XX.XXXX. Nebolo preukázané, že žalovaný platby uhrádzané žalobcom na základe výmeru mesačných úhrad za plnenia spojené s užívaním bytu zo dňa XX.XX.XXXX riadne nevyúčtoval, že by sporná platba niekde absentovala alebo vystávala a že by žalovaný platby poukázané za daný mesiac nepoužil ako úhradu za plnenia spojené s užívaním bytu. To nevyplývalo ani z predloženého prehľadu platieb žalobcu za rok XXXX. Súd preto žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol a úspešnému žalovanému v zmysle § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 a § 232 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) priznal plnú náhradu trov konania.

4. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a zmeniť tak, že žalovaný je povinný uhradiť mu sumu 200 eur s úrokom z omeškania od XX.XX.XXXX vo výške určenej príslušným právnym predpisom. Podané odvolanie odôvodnil s odkazom na ustanovenie § 365 ods. 1 písm. e), f), g) a h) CSP. Namietal, že súd nevykonal navrhovaný dôkaz. Z konania sp. zn. 19C/2/2005 vyplýva, že úhrady do fondu prevádzky, údržby a opráv boli vlastníci bytov povinní platiť k 15. dňu predchádzajúceho mesiaca a úhrady za plnenia mali byť uhrádzané vlastníckmi bytov mesačne vopred najneskôr k poslednému dňu kalendárneho mesiaca. Z tohto je zrejmé, že on vykonával úhrady od vzniku H. mesačne vopred. Prvá platba vlastníkov bytov bola uskutočňovaná v dvojnásobnej výške a následne boli platby uhrádzané s mesačným predstihom. Vyplýva to z prehlásenia M. Y., ktoré pripojil k odvolaniu ako dôkaz, no pred súdom prvej inštancie ním nedisponoval, preto ho nemohol pripojiť. Žalovaný bol povinný preukázať, na ktoré obdobie boli všetky jeho úhrady účtované. Keď Dodatkom č. 3 došlo k zmene spôsobu platieb úhrad, žalovaný mal preukázať, v ktorý mesiac žalobca neuskutočnil úhradu tak, aby došlo k dorovnaní platieb. To však nepreukázal. Žalobca kontinuálne platil bez prerušenia, a teda až do času ukončenia funkcie žalovaného vykonával platby mesačne vopred. Následkom toho musí jedna úhrada vystávať, ak žalovaný nepreukázal opak. Dodatok č. 3 zo dňa XX.XX.XXXX je neplatný pre rozpor so zákonom č. 182/1993 Z. z., čo potvrdzuje i ustanovenie § 32d) zákona č. 70/2010 Z. z. Zmena termínov úhrad z termínu „mesiac vopred“ na termín „v bežnom kalendárnom mesiaci“ išla proti dikcii tohto ustanovenia. Žalobca tiež namietal, že v zmysle § 7c) zákona č. 182/1993 Z. z. výšku mesačných úhrad za plnenia za správu a príspevkov do fondu prevádzky, údržby a opráv schvaľuje zhromaždenie, a nie E. H.. Žalovaný nezaúčtoval preddavky XX vlastníkov bytov, a teda konštatovanie súdu, že žalovaný neporušil žiadnu povinnosť a neprekročil svoje právomoci ako E. spoločenstva, nie je správne. E. H. mal k

XX.XX.XXXX zostatky majetku vlastníkov na účtoch v banke na nový účet zriadený novým správcom. Túto povinnosť si E. nesplnil, pretože ku dňu XX.XX.XXXX účtovné zostatky na B. účte boli X.XXX,XX eura, na B. účte XX.XXX,XX eura, pričom k tomuto termínu mali byť nulové. E. to spravil až ku termínu XX.XX.XXXX v rozpore s ustanovením § 7b) ods. 3 zákona č. 182/1993 Z. z., avšak zostatok finančných prostriedkov mal previesť k poslednému dňu existencie H.. Žalobca poukázal i na ďalšie skutočnosti, a to zhotovenie konečnej správy o priebehu likvidácie dňa XX.XX.XXXX, ktorá nemohla byť predmetom schôdzy vlastníkov bytov dňa XX.XX.XXXX. Navyše schôdzu vlastníkov dňa XX.XX.XXXX o XX.XX hod. zvolal likvidátor H., ktorý v rozpore so zákonom neoznámil písomnou formou každému z vlastníkov minimálne 5 pracovných dní pred dňom konania schôdzy. Tvrdenie žalovaného, že zhromaždenie sa dňa XX.XX.XXXX nekonalo, ale že sa konalo až dňa XX.XX.XXXX je podľa neho zavádzajúce.

5. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že sa stotožňuje s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie. Predmetom tohto sporu je konkrétna platba za I. XXXX, pričom on doložil vyúčtovanie za obdobie roka od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX. Suma platieb za rok XXXX predstavovala X.XXX eur a ročným odpočtom sa zistilo, že za rok XXXX eviduje správca voči konečnému spotrebiteľovi nedoplatok vo výške XXX,XX eura. Žalobcom namietaná platba bola riadne zaúčtovaná a nebola mu spôsobená škoda. Žalobca nepreukázal, že niektorá platba nefigurovala vo vyúčtovaniach nákladov za roky XXXX až XXXX. V takom prípade mal žalobca namietať správcovi vyúčtovanie po ich doručení. Žalovaný zotrval na tom, že nie je pasívne legitimovaný, lebo pasívnu legitímáciu má H. z dôvodu, že žalobca namieta bezdôvodné obohatenie na strane H.. K ostatným vyjadreniam žalobcu sa nevyjadroval, pretože nemajú súvis s nárokom žalobcu na zaplatenie sumy 200 eur. Platba uhradená dňa XX.XX.XXXX na účet H. bola preposlaná na účet A. dňa XX.XX.XXXX a platba uhradená dňa XX.XX.XXXX na účet H. bola preposlaná na účet A. dňa XX.XX.XXXX. Ako A. uvedené platby zaúčtoval, žalovaný nemá vedomosť.

6. Žalobca v následnom vyjadrení žalovaného uviedol, že platby uhrádzal pravidelne, za obdobie od roku XXXX do roku XXXX, nevynechal ani jednu platbu a uhradil aj platbu v mesiaci N. XXXX, kedy ju uhradiť nemal, lebo v predchádzajúcom mesiaci bol schválený Dodatok č. 3. Je povinnosťou žalovaného preukázať, v ktorý mesiac žalobca neuskutočnil úhradu tak, aby došlo k dorovnaní platieb. S účtom H. disponoval výlučne žalovaný v pozícii štatutárneho zástupcu. Hmotnoprávne zodpovedný za nevykázanie, nezaúčtovanie a neprevedenie finančných prostriedkov nebolo H., teda vlastníci bytov, a ani nový A., ale žalovaný ako J. K. G. a J. V.. Nesúhlasil s tým, že uvádzané nesplnenie povinností zo strany žalovaného nemalo za následok vznik škody. Postupom žalovaného došlo k porušeniu jeho práv.

7. Žalovaný v ďalšom vyjadrení navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny. V konaní sa preukázalo, že platba z I. XXXX bola zaúčtovaná za rok XXXX s dátumom XX.XX.XXXX. Dôkazné bremeno v preukázaní vzniku škody spočíva na žalobcovi. Žalobca najprv tvrdil nesprávne zaúčtovanie platby z XX.XX.XXXX, ale potom sa snažil túto škodu rozšíriť na obdobie rokov XXXX až XXXX. Doposiaľ však nedošlo k preukázaniu vzniku škody a ani k preukázaniu príčinnej súvislosti medzi vznikom škody a porušením právnych predpisov. Porušenie právnych predpisov bez vzniku škody nezakladá nárok na náhradu škody.

8. Žalobca v ďalšom vyjadrení zotrval na podanom odvolaní a jeho dovtedajších prednesoch.

9. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal vec bez nariadenia pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku (§ 385 ods. 1, § 378 ods. 1, § 177 ods. 2 písm. c), § 219 ods. 3 CSP) a po prejednaní veci urobil záver, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny. Preto tento rozsudok v celom rozsahu podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil. Zároveň aplikoval ustanovenie § 387 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 200 eur s príslušenstvom na tom právnom základe, že žalovaný ako H. H. mesačnú splátku nákladov spojených s užívaním X-izbového bytu na U. S. č. XX pre obdobie X/XXXX neoprávnené nepreúčtoval novému správcovi A. P., a to i napriek tomu, že ju uhradil vo forme zálohovej platby mesiac vopred a H. ju prijal

na svoj účet dňa XX.XX.XXXX. Žalobca novému správcovi A. musel zaplatiť opakovane preddavok za mesiac G. XXXX, ktorý pôvodne zaplatil ešte v I. XXXX na účet H., pretože H. zastúpené žalovaným túto sumu A. nepreviedlo. Po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaný ako E. zrušeného H. neporušil žiadne povinnosti vyplývajúce mu zo zákona č. 182/1993 Z. z., ani neprekročil svoje právomoci, preto žalobu žalobcu súd zamietol v celom jej rozsahu. Proti tomuto zamietajúcemu rozhodnutiu súdu podal odvolanie žalobca, preto je preskúmanie správnosti napadnutého rozsudku predmetom tohto odvolacieho konania. Odvolací súd pri rozhodovaní mal na zreteli najmä nižšie citované zákonné ustanovenia:

11. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

12. Podľa § 6 ods. 1, 2 zákona č. 182/1993 Z. z.: (1) Na správu domu sa zriaďuje spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome (ďalej len „spoločenstvo“), ak vlastníci bytov a nebytových priestorov neuzavrú zmluvu o výkone správy s inou právnickou osobou alebo fyzickou osobou (ďalej len „správca“), najmä s bytovým družstvom. (2) Správa domu je obstarávanie služieb a tovaru, ktorými správca alebo spoločenstvo zabezpečuje pre vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome a) prevádzku, údržbu, opravy a udržiavanie spoločných častí domu, spoločných zariadení domu, príslušného pozemku a príslušenstva, b) služby spojené s užívaním bytu alebo nebytového priestoru, c) vedenie účtu domu v banke, d) vymáhanie škody, nedoplatkov vo fonde prevádzky, údržby a opráv a iných nedoplatkov, e) iné činnosti, ktoré bezprostredne súvisia s užívaním domu ako celku jednotlivými vlastníkami bytov a nebytových priestorov v dome.

13. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z. z. spoločenstvo je právnická osoba založená podľa tohto zákona, ktorá spravuje spoločné časti domu a spoločné zariadenia domu, nebytové priestory, ktoré sú v spoluvlastníctve vlastníkov bytov a nebytových priestorov (ďalej len „spoločné nebytové priestory“), príslušenstvo a príslušný pozemok vrátane ich údržby a obnovy. Spoločenstvo zabezpečuje plnenia spojené s užívaním bytov a nebytových priestorov v dome. Spoločenstvo vzniká dňom zápisu do registra spoločenstiev vedenom obvodným úradom v sídle kraja (ďalej len „správny orgán“) príslušným podľa sídla spoločenstva (ďalej len „register“).

14. Podľa § 7b ods. 5 zákona č. 182/1993 Z. z. vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome sú povinní uhrádzať finančné prostriedky do fondu prevádzky, údržby a opráv a úhrady za plnenia. Spoločenstvo zodpovedá za záväzky vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome, ktoré vznikli pri výkone správy, až do výšky splatených úhrad za plnenia alebo do výšky zostatku fondu prevádzky, údržby a opráv v príslušnom dome. Zodpovednosť za úhradu záväzkov voči dodávateľom služieb a tovaru, ktoré obstaráva spoločenstvo v rámci zmluvy o spoločenstve, nesie vlastník bytu alebo nebytového priestoru v dome, iba ak nie sú kryté úhradami za plnenia alebo úhradami preddavkov do fondu prevádzky, údržby a opráv spoločenstvu.

15. Podľa § 7c ods. 1, 2, 4 zákona č. 182/1993 Z. z.: (1) Orgánmi spoločenstva sú a) predseda, b) rada, c) zhromaždenie, d) iný orgán, ak tak ustanoví zmluva o spoločenstve. (2) Predseda je štatutárny orgán, ktorý riadi činnosť spoločenstva a koná v jeho mene. Predsedu volí zhromaždenie nadpolovičnou väčšinou všetkých hlasov vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome na tri roky. Za predsedu môže byť zvolená len fyzická osoba, ktorá je spôsobilá na právne úkony a je bezúhonná. Predseda rozhoduje o všetkých záležitostiach spoločenstva, ak nie sú týmto zákonom, zmluvou o spoločenstve alebo stanovami zverené inému orgánu spoločenstva. Predseda navrhuje po prerokovaní v rade zhromaždeniu na schválenie a) rozpočet spoločenstva na príslušný kalendárny rok, b) ročnú účtovnú závierku spoločenstva, c) výšku mesačných úhrad za plnenia, d) výšku mesačných platieb za správu, e) použitie prostriedkov fondu prevádzky, údržby a opráv, f) výšku príspevkov do fondu prevádzky, údržby a opráv, g) vyúčtovanie úhrad za plnenia, h) podanie návrhu na exekučné konanie, i) vykonanie dobrovoľnej dražby bytu alebo nebytového priestoru v dome na uspokojenie pohľadávok podľa § 15. (4) Predseda zodpovedá za škodu spôsobenú spoločenstvu, vlastníkom bytov a nebytových priestorov v dome alebo tretím osobám porušením svojich povinností alebo prekročením svojich právomocí.

16. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti procesného postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie s prihliadnutím na odvolacie námietky vznesené žalobcom. Odvolací súd preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok a obsah celého spisového materiálu, ale vady vytykané

odvolateľom nezistil. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaného dokazovania a vec správne právne posúdil s odkazom na relevantné zákonné ustanovenia. Zodpovednosť žalovaného pri výkone funkcie E. H. súd prvej inštancie správne posudzoval v zmysle ustanovení osobitného predpisu - zákona č. 182/1993 Z. z. - a aj v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka.

17. Pri zodpovednosti založenej zákonom č. 182/1993 Z. z. sa uplatňujú základné predpoklady vzniku za škody v zmysle všeobecnej právnej úpravy podľa Občianskeho zákonníka. Zákon vyžaduje splnenie troch predpokladov v občianskoprávnom zodpovednostnom vzťahu, a to existencia protiprávneho úkonu, t. j. porušenie právnej povinnosti, existencia škody a kauzálny nexus, teda príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom (porušením povinnosti) a vznikom škody. V predmetnej veci sa za porušenie právnej povinnosti považuje porušenie povinností predsedu spoločenstva alebo prekročenie jeho právomoci, ktoré mu vyplývajú zo zákona č. 182/1993 Z. z. alebo aj z iných právnych predpisov vzťahujúcich sa na správu domu, resp. zmluvu o spoločenstve vlastníkov bytov a nebytových priestorov alebo stanov spoločenstva. Medzi ďalšie jeho povinnosti patria vykonávanie správy majetku vlastníkov, sledovanie úhrad za plnenia, vykonávanie bankových operácií, zabezpečenie údržby a opráv spoločných častí a zariadení v dome, zabezpečenia revízií správ atď.

18. V predmetnej veci bol správny postup súdu prvej inštancie, ktorý ustálil, že nemožno vyhovieť danej žalobe s ohľadom na neunesenie dôkazného bremena žalobcom v časti preukázania nesprávneho zaúčtovania preddavkovej platby z I. XXXX. Dôsledkom neunesenia dôkazného bremena je nepriaznivé rozhodnutie pre žalobcu, t. j. zamietnutie podanej žaloby. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že predmetom sporu je zaplatenie náhrady škody vo výške 200 eur, ktorú mal spôsobiť žalovaný ako vtedajší E. H. v zmysle § 7c ods. 4 zákona č. 182/1993 Z. z. porušením svojich povinností alebo prekročením svojich právomocí tým, že žalobca poukázal na účet H. preddavkovú platbu dňa XX.XX.XXXX, ktorá nebola ako zálohová platba za mesiac G. XXXX preúčtovaná žalovaným na nové spoločenstvo A., čo malo za následok, že uhradenú platbu ako preddavok na mesiac G. XXXX musel ešte raz uhradiť a to už na nové spoločenstvo A., čím vlastne za mesiac G. XXXX vykonal dve úhrady. Keďže žalovaný preddavkovú platbu ním uhradenú dňa XX.XX.XXXX nepreviedol na účet nového správcu vznikla žalobcovi škoda, ktorej sa žalobou domáha, lebo podľa neho predmetná platba nebola nikde zaúčtovaná zavinením žalovaného a ten teda zodpovedá za takto jemu vzniknutú škodu.

19. Podľa § 132 ods. 1, 3 CSP v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh. Žalobca k žalobe pripojí dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť.

20. Podľa § 187 ods. 1, 2 CSP: (1) Za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov. (2) Dôkazným prostriedkom je najmä výsluch strany, výsluch svedka, listina, odborné vyjadrenie znalecké dokazovanie a obhliadka. Ak nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.

21. Podľa § 191 ods. 1 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

22. Dokazovanie je časťou občianskeho súdneho konania, v ktorej si súd vytvára poznatky potrebné na rozhodnutie vo veci. Strany sporu majú procesnú, dôkaznú povinnosť, teda povinnosť uviesť dôkazy na preukázanie tvrdených skutočností. Procesný dôsledok spojený s dôkaznou povinnosťou môže mať za následok neunesenie dôkazného bremena. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na strane sporu bez ohľadu na jej procesné postavenie. Výsledkom celkového hodnotenia dôkazných prostriedkov je záver o pravdivosti tvrdených skutočností, ktorý je podkladom pre záver o tom, či a do akej miery účastník splnil svoju povinnosť preukázať skutkové tvrdenia. Také hodnotenie dôkazov, ktoré vyznie v závere, že pravdivosť skutkových tvrdení nemožno potvrdiť ani vylúčiť, povedie k tomu, že rozhodnutie súdu vyznie nepriaznivo pre účastníka, ktorého pravdivosť tvrdení mala byť preukázaná. Zjednodušene povedané, určitú skutočnosť možno považovať za dokázanú v konaní, ak sudca postupom podľa § 191 CSP z vykonaných dôkazov nadobudne odôvodnené vnútorné presvedčenie, že táto skutočnosť z týchto dôkazov a obsahu celého konania naozaj vyplýva.

23. Citované ustanovenia zakotvujú dôkaznú povinnosť strán v sporovom konaní, teda povinnosť označiť dôkazy na podporu svojich tvrdení. V predmetnom konaní žalobca pred súdom prvej inštancie nárok uplatnený podanou žalobou založil na tom právnom základe, že žalovaný porušil svoju povinnosť preúčtovať preddavkovú platbu uhradenú v I. XXXX za G. XXXX no účet novozníknutého správcu A., čím žalobcovi vznikla škoda vo výške 200 eur z toho dôvodu, že túto preddavkovú platbu za G. XXXX musel duplicitne uhradiť novému A., pričom mal za to, že túto platbu riadne uhradil ako preddavkovú platbu v mesiaci I. XXXX na účet H.. Žalobca súčasne tvrdil, že všetky preddavkové platby, a to úhrady za plnenia i úhrady do fondu prevádzky, údržby a opráv v dome uskutočňoval v prospech H. bezhotovostne na základe bankového príkazu vždy vopred k 15. dňu mesiaca. Duplicitne teda zaplatil preddavkovú platbu za G. XXXX, preto žiadal od žalovaného náhradu škody, ktorú mu spôsobil nepreúčtovaním predmetnej platby. Pri takýchto skutkových tvrdeniach však bolo povinnosťou žalobcu pred súdom prvej inštancie označiť a predložiť relevantné listinné dôkazy na preukázanie jednak jeho vzťahu ako vlastníka bytu ku H. a A., preukázanie uhradenia preddavkovej platby v I. XXXX za G. XXXX na účet H., preukázanie vzniku škody vo výške 200 eur duplicitným uhradením preddavkovej platby za G. XXXX a preukázanie porušenia povinnosti žalovaným ako E. spoločenstva spočívajúcej v nesprávnom zaúčtovaní spornej platby, čoho dôsledkom bol vznik škody vo výške 200 eur (kauzálny nexus medzi vznikom škody vo výške 200 eur a porušením povinnosti žalovaným preúčtovať platbu z I. XXXX na účet A. ako platby za G. XXXX). Žalobca bol povinný uvedené skutočnosti dokázať tak, aby súd mohol detailne preskúmať ich pravdivosť.

24. Problematickým v spore bolo preukázanie skutočnosti, že preddavková platba uhradená v I. XXXX bola preddavkovou platbou za G. XXXX. Na preukázanie tejto skutočnosti žalobca predložil výpis z bankového účtu za mesiac I. XXXX, avšak ten nemožno bez ďalších dôkazov považovať za hodnoverný dôkaz preukazujúci, že preddavková platba uhradená v I. XXXX bola preddavkovou platbou za G. XXXX. Výpis z bankového účtu preukazuje len uhradenie sumy 200 eur na účet bývalého H., avšak nie to, o ktorý mesačný preddavok v skutočnosti šlo. Na podporenie preukázania skutočnosti, že platba uhradená v I. XXXX bola preddavkovou platbou na G. XXXX žalobca tvrdil, že všetky preddavkové platby za byt uhrádzal s predstihom mesačne vopred. Uvedené malo podporiť i preukázanie porušenia povinnosti žalovaného previesť preddavkovú platbu z I. XXXX na G. XXXX na účet A.. Dôkazné bremeno preukázania týchto skutočností spočívalo na žalobcovi. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie dospel k tomu, že žalobca v tomto smere neunesol dôkazné bremeno, pretože na základe ním predložených dôkazov nebolo možné zistiť, či žalobca skutočne uhrádzal preddavkové platby mesiac vopred, a teda i platba za G. XXXX bola uhradená mesačne vopred, alebo sa len domnieval, že ich mesiac vopred uhrádza, no v skutočnosti preddavkové platby uhrádzal v tom-ktorom mesiaci, v rámci ktorého boli aj zaúčtované. Nepostačovalo totiž len tvrdiť, že od momentu kúpy bytu na U. S. v P. v roku XXXX uhrádzal preddavkové platby mesačne vopred na účet H. až do roku XXXX, ale toto tvrdenie bolo potrebné príslušnými listinnými dôkazmi hodnoverne preukázať. Prehlásenie M.. J. Y., ktoré k odvolaniu pripojil žalobca, preukazuje len skutočnosť, že od roku XXXX vlastníci bytov na U. S. v P. platili mesačne preddavky vopred, no nešpecifikuje to, ako vlastníci bytov hradili preddavkové platby po prijatí Dodatku č. 3. V predmetnom spore bolo predovšetkým potrebné hodnoverne preukázať uhrádzanie preddavkových platieb vopred od momentu prijatia Dodatku č. 3, teda od G. XXXX. Žalobca súdu prvej inštancie predložil listinné dôkazy - výpis z listu vlastníctva, Zmluvu o spoločenstve vlastníkov bytov zo dňa XX.XX.XXXX, Dodatok č. 3 zo dňa XX.XX.XXXX, Sumárna analýza platieb za rok XXXX a XXXX, výpisy z účtu za XX/XXXX, X/XXXX, XX/XXXX, email „Výzva na vrátenie preddavku, vyžiadanie originálov dokumentov“ zo dňa XX.XX.XXXX, email „Opätovná výzva k úhrade“ zo dňa XX.XX.XXXX, Pokus o zmier zo dňa XX.XX.XXXX, Zmluva o spoločenstve vlastníkov bytov a nebytových priestorov zo dňa XX.XX.XXXX, Výmer mesačných úhrad za plnenia spojené s užívaním bytu pre rok XXXX, Účtovné doklady zálohových platieb vlastníka za roky XXXX až XXXX, Oznámenie A. zo dňa XX.XX.XXXX, email zo dňa XX.XX.XXXX, Účtovná závierka H., Konečná správa o priebehu likvidácie H.. Ani jeden z ním predložených dôkazov jednotlivo, ani v ich vzájomnej súvislosti nepreukazuje to, že všetky preddavkové platby, vrátane platby uhradenej v I. XXXX, boli platbami uhrádzanými mesačne vopred, a teda mali slúžiť na uhradenie úhrad za plnenia i úhrad do fondu prevádzky, údržby a opráv v dome až na nasledujúci mesiac po ich uhradení. Hoci žalobca poukazoval na skutočnosť, že v G. XXXX došlo k prijatiu Dodatku č. 3, v ktorom sa vlastníci bytov dohodli, že úhrady za plnenia budú uhrádzať mesačne vopred a úhrady do fondu prevádzky, údržby a opráv v tom-ktorom mesiaci do 15. dňa (teda nie s mesačným predstihom), ale on ako vlastník pokračoval v uhrádzaní preddavkových platieb (aj za plnenia aj do fondu) mesačne vopred, uvedené tvrdenie vykonanými dôkazmi nebolo jednoznačne preukázané.

25. Z účtovného dokladu zálohových platieb za rok XXXX (v spise na č. I. 107)+ nemožno vyvodit', že by žalobca v roku XXXX, keď došlo k zmene termínu uhrádzania preddavkových platieb, vykonal úhradu jednej zálohovej, resp. preddavkovej platby navyše, ako by tomu bolo v prípade, ak by pokračoval v uhrádzaní zálohových platieb mesačne vopred aj po prijatí Dodatku č. 3. Za rok XXXX mal uhradiť celkovo preddavkové platby vo výške X.XXX eur a v presne v takejto výške aj k uhradeniu preddavkových platieb prišlo. Rovnako z časti Preplatok/Nedoplatok v roku XXXX nevyplýva, že by v roku XXXX došlo k uhradeniu preddavkovej platby nad rámec výmeru na rok XXXX. Ani z účtovného dokladu zálohových platieb za rok XXXX z časti Vyúčtovanie roku XXXX nevyplýva, že by za rok XXXX bol vyúčtovaný preplatok, práve naopak - bol evidovaný nedoplatok vo výške XX,XX eura. Ak mal žalobca za to, že v roku XXXX, keď došlo k prijatí Dodatku č. 3, uhradil jednu preddavkovú platbu navyše, pričom žalovaný túto platbu nesprávne zaúčtoval, bolo potrebné po doručení vyúčtovania za rok XXXX u žalovaného namietat' jeho nesprávnosť. Nesprávne zaúčtovanie preddavkovej platby v roku XXXX však z predložených dôkazov nevyplývalo. Aby žalobca pri tvrdení o uhrádzaní preddavkových platieb mesačne vopred aj po prijatí Dodatku č. 3 uniesol dôkazné bremeno, bolo potrebné doložiť ďalšie listinné dôkazy preukazujúce pravdivosť jeho tvrdenia, pretože predložené dôkazy neboli objektívne spôsobilé potvrdiť pravdivosť jeho tvrdenia. Navyše z účtovných dokladov zálohových platieb nie je zrejmé, či dátumy uvedené pri jednotlivých platbách sú dátumy ich uhradenia žalobcom alebo dátumy ich zaúčtovania, a teda nebolo ani možné porovnať čas uhradenia a zaúčtovania preddavkových platieb, ktorý by objasnil, či preddavkové platby boli skutočne žalobcom uhrádzané mesačne vopred.

26. Keďže žalobca neuniesol dôkazné bremeno v časti preukázania uhrádzania preddavkových platieb v mesačnom predstihu, nemohlo ani dôjsť k preklopeniu dôkazného bremena na žalovaného v časti preukázania, v ktorý mesiac žalobca neuskutočnil preddavkovú platbu tak, aby došlo k dorovnaní platieb po zmene Dodatkom č. 3. Žalobca by neuniesol dôkazné bremeno ani v prípade, ak by súd pripojil ako dôkaz spis Okresného súdu Nitra sp. zn. 19C/2/2005, ktorý podľa tvrdenia žalobcu mal preukazovať, že vykonával úhrady od vzniku H. mesačne vopred. Je to tak z dôvodu, že došlo k podpisu novej Zmluvy o spoločenstve vlastníkov bytov a nebytových priestorov zo dňa XX.XX.XXXX a súčasne aj k prijatí Dodatku č. 3 k tejto zmluve zo dňa XX.XX.XXXX, ktoré menili spôsob a termín platenia preddavkových platieb (úhrad) za plnenie a do fondu prevádzky, údržby a opráv. Žalovaný nepopieral, že do prijatia Dodatku č. 3 zo dňa XX.XX.XXXX žalobca uhrádzal preddavkové platby mesačne vopred, čo znamená, že táto skutočnosť bola v konaní nesporná. Vykonanie dôkazu pripojením spisu sp. zn. 19C/2/2005 bolo preto v danej veci bezpredmetné a nadbytočné, a tak súd prvej inštancie správne tento dôkaz nevykonal. Odvolací súd sa nestotožnil s argumentom žalobcu prezentovaným v odvolaní, že kontinuálne platil mesačné preddavky bez prerušenia, a až do času ukončenia funkcie žalovaného vykonával platby mesačne vopred. Nepredložil žiadny dôkaz, ktorý by to potvrdil a ani z ním predložených Účtovných dokladov zálohových platieb vlastníka za roky XXXX až XXXX kontinuálne platenie preddavkových platieb bez prerušenia nevyplýva. Z doložených dokladov nie je zrejmé, či dátumy uvedené pri jednotlivých mesačných platbách sú dátumy ich uhradenia žalobcom alebo dátumy, ku ktorým boli zaúčtované, a teda nemožno na ich základe konštatovať, že preddavkové platby boli skutočne uhrádzané bez prerušenia mesačne vopred.

27. Súd prvej inštancie teda urobil správny záver, že nie je relevantné tvrdenie žalobcu o úhrade platby za mesiac G. XXXX prevodom vykonaným v I. XXXX, a teda že došlo k duplicitnému uhradeniu preddavkovej platby za G. XXXX. Pri neunesení dôkazného bremena žalobcom v časti preukázania uhrádzania preddavkových platieb mesačne vopred a preukázania uhradenia preddavkovej platby v I. XXXX na G. XXXX, nebolo možné konštatovať porušenie povinnosti žalovaného spočívajúcej v nesprávnom zaúčtovaní uvedenej preddavkovej platby. Navyše z dôkazov predložených žalobcom vyplynulo, že za rok XXXX žalobca uhradil XX mesačných platieb vo výške 200 eur, pričom týchto XX platieb bolo i v tom istom roku XXXX žalovaným zaúčtovaných. Žalobca tiež nepreukázal, že niektorá platba nefigurovala vo vyúčtovaniach nákladov za roky XXXX až XXXX. Neuniesol tak dôkazné bremeno ani v časti preukázania porušenia zákonnej povinnosti žalovaného previesť platbu z I. XXXX na účet A. ako preddavkovú platbu za G. XXXX. Aj keď žalobca poukazoval na niekoľko porušení povinností žalovaným ako E. H., v tomto konaní to bolo irelevantné, pretože rozhodnutie o žalobe mohlo byť opreté len na dôkazoch spočívajúcich v zlom zaúčtovaní preddavkovej platby uhradenej v I. XXXX, pretože od tejto povinnosti žalovaného žalobca odvodzoval vznik škody vo výške 200 eur. Iné porušenia povinností žalovaným, na ktoré poukazoval žalobca, boli v konaní právne bezvýznamné; absentovala by príčinná súvislosť medzi vznikom škody vo výške 200 eur a porušením povinnosti žalovaným, ktorá je jedným

z predpokladov zodpovednosti za škodu. Z tohto dôvodu žalobcom v odvolaní namietané porušenie povinnosti žalovaným spočívajúce v tom, že E. H. mal k XX.XX.XXXX previesť zostatky majetku vlastníkov na účtoch v banke na nový účet zriadený novým správcom, čo v tomto termíne neurobil, či porušenie povinnosti pri schvaľovaní výšky mesačných úhrad za plnenia za správu a príspevkov do fondu prevádzky, údržby a opráv, či zhotovenie konečnej správy o priebehu likvidácie dňa XX.XX.XXXX, súd neskúmal, pretože tieto údajné porušenia povinností žalovaným neboli predmetom tohto sporu a nesúviseli s ním.

28. Odvolací súd poznamenáva, že v zmysle ustanovenia § 10 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z. z. v znení účinnom od 01.04.2010 do 29.02.2012 vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome sú povinní v súlade so zmluvou o spoločenstve alebo so zmluvou o výkone správy poukazovať preddavky mesačne vopred do fondu prevádzky, údržby a opráv, a to od prvého dňa mesiaca nasledujúceho po vklade vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Ide o kogentné ustanovenie, od ktorého sa nemožno odchyliť. Kogentnosť tohto ustanovenia potvrdzuje i ustanovenie § 32d) zákona č. 182/1993 Z. z., ktoré odchylenie sa od § 10 ods. 1 tohto zákona podmieňuje jeho neplatnosťou. Podľa § 32d zákona č. 182/1993 Z. z. vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome, správcovia a predsedovia sú povinní zmluvy o výkone správy alebo zmluvy o spoločenstve uzatvorené do 1. apríla 2010 uviesť do súladu s týmto zákonom do 31. marca 2011. Z uvedených zákonných ustanovení vyplynulo, že žalobca správne poukazoval na neplatnosť Dodatku č. 3 v časti jeho dojednania čl. IX. bod 2, v ktorom sa vlastníci bytov dohodli, že sú povinní v súlade so zmluvou o spoločenstve poukazovať preddavky mesačne za bežný mesiac do 15. dňa každého mesiaca do fondu prevádzky, údržby a opráv. Uvedená skutočnosť však nemohla ovplyvniť závery, pre ktoré bola žaloba v celom rozsahu zamietnutá. Záonné predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu musia byť súčasne (kumulatívne) naplnené, pričom nedostatok čo i len jedného z nich spôsobuje nedôvodnosť uplatneného nároku. Tieto predpoklady musia byť pred súdom riadne preukázané a dôkazné bremeno spočíva na žalobcovi, ktorý uvedené skutočnosti ohľadne porušenia právnej povinnosti, existencie škody a ich príčinnej súvislosti pred súdom tvrdí. Žalobca v tomto spore uvedené podmienky vzniku zodpovednosti žalovaného za škodu nepreukázal, preto súd prvej inštancie správne jeho žalobu ako nedôvodnú zamietol.

29. V súvislosti s argumentom žalovaného o nedostatku jeho pasívnej legitímácie v konaní odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 7c ods. 4 zákona č. 182/1993 Z. z., z ktorého vyplýva, že predseda ako štatutárny zástupca spoločenstva zodpovedá za škodu spôsobenú spoločenstvu vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome ako aj tretím osobám, ak takáto škoda bola spôsobená porušením jeho povinností alebo prekročením jeho právomoci. Z uvedeného je zrejmé, že u žalovaného by vzhľadom na jeho postavenie mohlo ísť o osobitný druh zodpovednosti za škodu, ktorý má zo zákona výlučne E. spoločenstva ako špecifický subjekt.

30. S ohľadom na všetko vyššie uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil a v podrobnostiach poukazuje na jeho odôvodnenie.

31. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný, preto odvolací súd o trovách odvolacieho konania rozhodol v zmysle § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že mu priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov vynaložených v tomto štádiu konania v celom rozsahu. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške ich náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

32. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).